

ἔπειθ' Εὐριπίδης ποιεῖ, καὶ ὑπέδειξε παρῶ-
 τος ὄντων ἢ ὀνομαζῶν καὶ ῥημιζῶν ἐξ ὧν ὁ
 λόγος σωζήσῃκα, ἤδη δὲ ὀνομαζῶν ποσαῦτ' ἔ-
 ρχθῶντων εἶδη ὅσα τεθεωρήθηται ἐν τοῖς παρῶ
 ποιήσεως· τούτων γλώττης καὶ διπλοῖς ὀνο-
 μασι, καὶ πεποιημένοις, καὶ ὀλιγάκις καὶ ὀ-
 λιγαχοῦ χριστέον· ὅπου δὲ, ὕστερον ἐρῶμεθα.
 τὸ, τε διὰ τί εἴρηται ὅτι τὸ μείζον γδ ἐξ ἡ-
 λάττει τὸ ὑπερπόντος. τὸ ἢ κύριον, καὶ τὸ οἰ-
 κειόν, καὶ μεταφορᾶς, κίοναι χρισμοὶ παρῶς
 τίλλ' ἤδη ἁλῶν λόγων λέξιν· σημαῖον ἢ, ὅτι
 τούτοις μόνος πάντες χερσάνται· αὐτὸς γδ
 μεταφορᾶς διαλέγεται, καὶ τοῖς οἰκείοις, καὶ
 τοῖς κωρείοις· ὥστε δῆλον ἅς ἐπὶ δὲ ποιῆ τις,
 ἔσται τε ξενικόν, καὶ λαοθάλασσιν ἐν δέχεται, καὶ
 σαφικαίει. αὐτὴ δ' ἡ δὲ πῦ ῥητορικῶν λόγων
 ἀρετῆ· ἤδη δ' ὀνομαζῶν, τὰ μὲν σοφιστῆ ὀνομα-
 ζομένη χρισμοὶ παρῶς ταύτας γδ κενουρ-
 γαί· τὰ ποιητῆ ἢ συνομιλίαι· λέγω δὲ κῶ-
 ρεῖα τε καὶ συνομιλίαι, ἢ τὸ πορδύεσθαι, καὶ
 τὸ βαδίζειν· ταῦτα γδ ἀμφοτέρως, καὶ κῶ-
 ρεῖα καὶ συνομιλίαι δῆμιλοι· τί ἡδὲ οὐ τού-
 των ἕκαστον ὅτι, καὶ πῶτα εἶδη μεταφορᾶς,
 καὶ ὅτι πῶτο πλεῖστον δυνάται, καὶ ἐν ποιῆσῃ,
 καὶ ἐν λόγοις, καὶ μεταφορᾶς, εἴρηται, καὶ παρῶ
 παρῶ ἐλέγχομαι ἐν τοῖς παρῶ ποιητικῆς. τοσοῦ-
 τῶ δ' ἐν λόγῳ δὲ ἡ κῶλλον φιλοπονεῖσθαι
 περὶ αὐτῶν, ὅσα ἐξ ἐλαστόνων βοηθημάτων
 ὁ λόγος ὅτι ἤδη μέτρων. καὶ τὸ σαφές, καὶ τὸ
 ἡδὲ, καὶ τὸ ξενικόν ἔχει μάλιστα ἢ μεταφο-
 ρᾶ· καὶ λαβεῖν ἢ ἐστὶν αὐτῶ παρῶ δῆμι. δὲ δὲ
 δὲ καὶ τὰ ὅτι δέτα, καὶ τὰς μεταφορᾶς ἀρ-
 μοσιολύσεις λέγειν. τὸ δ' ἔσται ἐκ τῶ ἀνά-
 λαρον· εἰ δὲ μὴ, ἀρετῆς φανείτω, διὰ τὸ
 παρῶ ἡλῆα τὰ ἐναντία μάλιστα φαίνεσθαι·
 δὲ δὲ εἰ σκοπεῖν ὡς νέω φοινίκης, οὐτῶ
 ἐρῶν τι· οὐ γδ ἢ αὐτῆ παρῶ εἰδῆς· καὶ εἰ
 τὸ κοσμεῖν βούλη, ὅπῃ πῶ βελτίον· ἢ ἢ ἐν
 τῶ τῶ ἤγειν φέρειν τίλλ' μεταφορᾶς, εἰαί τε
 ἢ ἢ ἢ, ὅπῃ ἢ χερσάνων· λέγω δ' οἶον, ἐ-
 πὶ τὰ ἐναντία ἐν τῶ αὐτῶ ἢ ἢ, τὸ φῶσθαι,
 τὸν ἢ πῶ χεῖροντα ὀχρεῖται, τὸν δὲ ὀχρεῖ-
 νον πῶ χεῖροντα ὀχρεῖται, τὸν δὲ εἰρημῶν
 ὅτι ποιῆν· ὡς καὶ Ἰφικράτης Κρήσιον μη-
 τῶ χεῖροντα, ἀλλ' οὐ δαδύχον. ὅ ἢ ἐφῆ, ἀμύ-
 ητον αὐτὸν ἔσθ'· οὐ γδ αὐ μπεταχρῶντα αὐτῶ
 καλεῖν, δὲ δὲ δαδύχον· ἀμφοῶ γδ παρῶ δέον·
 δὲ δὲ τὸ μὲν, πῶμον τῶ ἢ, ἀπῶμον. καὶ ὁ μὲν δῆμιον σκόλακας, ὡς τῶ δ' αὐτοῖς τεχνίτας καλοῦσθαι.

A Id quod Euripides facit, & ostendit pri-
 mus. Cum autem fiat nomina, & verba ea
 ex quibus oratio constat, & nomina tanta
 multas habeant speciens, quàm multas cõ-
 siderata sunt in præccipiis de poetis ex his
 quidem linguis, & duplicibus nominibus,
 & factis, raro, & paucis in locis vten-
 dum est. vbi verò, posterius dicemus, & quam-
 obrem, dictum est. in maius enim immu-
 tant, quàm decet. Proprium autem, & do-
 mesticum, & translatio tantum profunt
 ad auditorum sermonum elocutionem. Sin-
 gnum verò est, quòd his solis omnes vtra-
 tur. Omnes enim translationibus loquan-
 tur, & domesticis, & propriis. Quare ma-
 nifestum est, si rectè faciat aliquis, fore pe-
 regrinitatem, & latere posse, & perspicuè
 dicere. hæc autem est oratorix orationis
 virtus. Ex nominibus verò, fophistæ quid-
 em hononymiæ sunt vtilis. Nam circa
 C has fraudem facit. Poëtæ verò synonymi-
 miæ. Dico autem & propria, & synonyma.
 vt & ire, & proficisci : hæc enim ambo,
 & propria, & synonyma sunt iuicem. Ad
 quid fit quidem vnumquodque horum,
 & quot species translationis, & quemad-
 modum potissimum valeant tum in Poë-
 si, tum in orationibus tràslationis, dictum
 est, vt exponebamus, in præceptis de poë-
 tica. Tanto autem in orationibus oportet
 D magis laborare de ipsis, quanto pau-
 ciora auxilia oratio habet, quàm metra.
 Et perspicuum, & iucundum, & peregrin-
 um habet maximè translatio. Et sumere
 non licet ipsam ab alio. Oportet verò,
 & epitheta, & translationes congruentes
 dicere, atque hoc erit ex proportionem. Si
 minus, in decorum apparebit, quia iuxta
 se posita contraria maximè apparent. Sed
 E oportet considerare, vt iuueni purpura,
 sic seni quid. non enim eadem conuenit
 vestis. Et si ornare velis, à melioribus in
 genere ducere translationem: & si vitupe-
 rare, à peioribus. Dico autem, vt, quoniam
 contraria sunt in eodem genere, exponere
 mendicantem quidem precari, pre-
 cantem verò mendicare : quia vtrumque
 petitio est, id quod dictum est, licet face-
 re, quemadmodum & Iphicrates Calliam
 F Matrageritam, sed non daduchum. ille
 autem dixit, non initiatum ipsum esse.
 non enim Matrageritam ipsum appellas-
 set : sed daduchum : vtrumque enim ad
 Deam refertur. sed illud honoratum, hoc
 inhonoratum. Et alij quidem sunt Diony-
 sij assentatores: ipsi verò se artifices vocat.